

Τοῦ Ἀρχιμ. Βαρλαάμ Μετεωρίτου

Γεννιόμαστε... καὶ νὰ ποὺ σιγά-σιγά περνοῦν τὰ χρόνια... πε-ράσαμε τὴν ἐφηβία...
ξεκινήσαμε παιδιὰ καὶ γίναμε ἄντρες... βγά-λαμε μουστάκια... φτάσαμε εἰς μέτρον
ἡλικίας...! ...

Κοιτάζοντας πίσω στὴν ἀπεραντοσύνη ὅλου τοῦ χρόνου αὐτοῦ, ἀναφωνῶ ἀπὸ τὰ
ἐνδόμυχα τῆς ψυχῆς μου: πῶ πῶ ...!!!

Ἀλλά, αὐτὴ ἡ στιγμή, φαντάζει ἀπειροελάχιστη μπροστὰ στὴν ἱστορία τοῦ
σὺμπαντος...!

Ἡ ὥρα ἔφτασε... καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν...!

Ὁ τάδε ἐνυμφεύθη καὶ πῆρε τὴν τάδε... καὶ οἱ εὐχὲς δίνουν καὶ πέρνουν γιὰ βίον
ἀνθρώπου, εὐτυχισμένον, καλῶν ἀπογόνων κλπ, κλπ...

Καὶ ἐκεῖ ποὺ ὅλα πηγαίνουν καλὰ, κάνουν τὴν ἐμφάνιση: ὁ σύμβουλος γάμου, ὁ
ψυχολόγος, ἡ συστημικὴ θεραπεία ζεύγους καὶ ὅ,τι ἄλλο ἔχει σχέση μὲ τὰ
ζευγάρια-παντρεμένους...!

Ὅλα τὰ περνοῦν ἀπ' τὸ μικροσκόπιο... προσπαθοῦν νὰ ἀνακαλύψουν λάθη...
ἀκατάλληλη ἡλικία ποὺ παντρεύτηκαν... ὁμιλοῦν μὲ στατιστικὰ στοιχεῖα,
προσπαθῶ ντας νὰ δείξουν-πείσουν ποιά εἶναι ἡ καλύτερη ἡλικία γιὰ σύναψη γάμου,
ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχουν πολλὰ προβλήματα...!!!

Κανεῖς, ὅμως, δὲν ἐξηγεῖ στὰ ζευγάρια τί εἶναι "γάμος", τί εἶναι "σύ-ζυγος", ποῖός ὁ
σκοπὸς τοῦ γάμου...

Ἀναλίσκονται μόνον σὲ θεωρίες καὶ ψυχολογικὲς ὠριαῖες συνεδρίες, γιὰ νὰ λάβουν
τὶς στερεότυπες ἐκφράσεις καὶ τῶν δύο μερῶν: "ὁ ἄλλος δὲν μὲ νοιάζεται", "δὲν
ἀσχολεῖται μαζί μου"... ἢ ἀντιμετωπίζουν κάποιο περιορισμένο ἀριθμὸ μοτίβων:
"Εκεῖνη τὸν πιέζει καὶ αὐτὸς κλείνεται στὸν ἑαυτό του". "Εκεῖνος τὴν ἐπικρίνει, καὶ
αὐτὴ τοῦ ἐπιτίθεται". "Καὶ οἱ δύο ἀποφεύγουν νὰ συγκρουστοῦν καὶ
ἀπομονώ νονται"...

Πάντως, τὰ προβλήματα δὲν μπαίνουν σὲ καλούπια... καὶ αὐτὸ γιὰτὶ κανένα ζευγάρι
δὲν μοιάζει μὲ τὸ ἄλλο... κάθε ζευγάρι ἔχει τὴ δική του ἱστορία τῆς σχέσης καὶ τῆς
μοναδικότητάς του... ἢ κάθε ἱστορία εἶναι ἀνεπανάληπτη... τὸ κάθε ζευγάρι εἶναι
ξεχωριστό...

Οἱ συμπερασματικὲς ἀπαντήσεις ποὺ δίνουν οἱ περισσότεροι Ψυχολόγοι -
Σύμβουλοι Γάμου, εἶναι καὶ αὐτὲς στερεότυπες καὶ σὲ περιορισμένο ἀριθμὸ
μοτίβων, τοῦ τύπου: "Μὴ μένης ἄλλο πιά..."

Καὶ τελικὰ, μέσα στὸ σπῆτι ὑπάρχουν δύο ξένοι ποὺ γνωρίζονται πολὺ καλὰ!!!

Τί σημαίνει, φίλοι μου, "Σύ-ζυγος καὶ Συ-ζυγία";

Οἱ λέξεις αὐτὲς προέρχονται ἀπὸ τὸ ρῆμα ζεύγνυμι ἢ ζευγνύω ποὺ σημαίνει ἐνὼ νῶ, συνδέω, βάζω κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ τοὺς ἵππους κ.λπ. Συζεύγνυμαι σημαίνει παντρεύομαι, συνδέομαι με τὸ δεσμὸ τοῦ γάμου. Μεταξὺ τῶν παραγῶ γων τῶν ρημάτων αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ λέξη ζυγός ποὺ σημαίνει: α) τὴ ζυγαριά, β) τὸ ζυγὸ στὴ στρατιωτικὴ παράταξη, γ) τὴ δουλεία τοῦ κατακτητοῦ καὶ δ) τὸ ἐγκάρσιο ξύλο στὸ ἀλέτρι ποὺ ζεύονται τὰ ἄλογα-ζῶα γιὰ τὸ ὄργωμα...

Σύζυγος, λοιπόν, σημαίνει τὸν (τὴν) ἐζευγμένο (η) στὸν ἴδιο ζυγὸ καὶ συζυγία...

σημαίνει τὸ ζυγὸ, στὸν ὁποῖο μπαίνει τὸ νέο ζευγάρι τῶν νεόνυμφων μετὰ τὸ γάμο τους...

“Ὅσο δέχονται καὶ ὅσο ὑπομένουν ἔτσι τὸ ζυγὸ, συμπορεύονται μὲ τὸ ταῖρι τους καὶ αἰσθάνονται ἄνεση καὶ ἐλευθερία.

Ἐνῶ, ὅσοι τὸν παρομοιάζουν μὲ τὸ ζυγὸ τοῦ κατακτητοῦ, αἰσθάνονται καταπίεση καὶ δουλεία!!!

“Ὅταν κάποιος εἶναι ἐλεύθερος, ἔχει δικαίω ματα καὶ ὑποχρεώ σεις...

“Ὅταν γίνῃ ἔγγαμος, ἔχει ἐλάχιστα δικαίω ματα καὶ πάρα πολλὰς ὑποχρεώ σεις...

“Ὅταν, ὅμως, ἀποκτήσῃ καὶ τέκνα, δὲν ἔχει καθόλου δικαίω ματα, ἀλλὰ μόνο ὑποχρεώ σεις...

Γιατὶ στὰ αὐτοκίνητα ἔχουν βάλει ρόδες ἀπὸ ἐλαστικὸ καὶ μὲ ἀεροθαλάμους; Γιὰ νὰ ὑποχωροῦν, νὰ βουλιάζουν λίγο σὲ κάθε μικρὴ πέτρα ἢ λακκούβα τοῦ δρόμου καὶ ἔτσι νὰ ξεπερνοῦν τὰ ἐμπόδια. Ἄν οἱ ρόδες ἦταν συμπαγεῖς καὶ ἀνένδοτες, δὲν θὰ μπορούσε νὰ προχωρήσῃ τὸ αὐτοκίνητο... θὰ διαλυόταν σὲ μικρὴ ἀπόσταση λόγῳ τῶν κραδασμῶν ἀπὸ τὶς μικροανωμαλίες τοῦ ἐδάφους.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ὑποχωρητικότητα μέσα στὴν οἰκογένεια. Μὲ αὐτὰ παρακάμπτονται πολλὰ προβλήματα καὶ ἐξασφαλίζεται συνεχὴς πνευματικὴ πρόοδος". (π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος)

Τί ἐνὼ νει περισσότερο τὸν ἄνδρα μὲ τὴ γυναῖκα;

Ὁ Ὅσιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης ἀπαντᾷ:

“Ἡ εὐγνωμοσύνη! καὶ συνεχίζει:

Ὁ ἕνας ἀγαπάει τὸν ἄλλον γι’ αὐτὸ ποὺ τοῦ χαρίζει. Ἡ γυναῖκα δίνει στὸν ἄνδρα τὴν ἐμπιστοσύνη, τὴν ἀφοσίωση, τὴν ὑπακοή... ὁ ἄνδρας δίνει στὴν γυναῖκα τὴν σιγουριά, ὅτι μπορεῖ νὰ τὴν προστατέψῃ!

Ἡ γυναῖκα εἶναι ἡ ἀρχόντισσα τοῦ σπιτιοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη ὑπηρετρία... ὁ ἄνδρας εἶναι ὁ κυβερνήτης τοῦ σπιτιοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁ μεγάλος χαμάλης!

Ἄν ὑπάρχῃ ἀγάπη καὶ θυσία, πάντα ἔρχεται ὁ ἕνας στὴ θέση τοῦ ἄλλου, τον καταλαβαίνει, τον πονάει. Καὶ ὅταν παίρνει κανεὶς τον πλησίον του στὴν πονεμένη του καρδιά, παίρνει τότε μέσα του τον Χριστό".

Τὴ ζωὴ τοῦ ζεύγους πρέπει νὰ τὴ διακρίνει ἡ προσφορὰ τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸν ἄλλον.

Ἔτσι «ἐξαφανίζεται» τὸ ΕΓΩ καὶ τὸ ΕΣΥ καὶ μετατρέπονται σὲ ΕΜΕΙΣ.

Πρέπει νὰ προσπαθῇ ὁ καθένας στὸ ζεῦγος νὰ κἀνῃ τὸ θέλημα καὶ τὴν ἐπιθυμία τοῦ ἄλλου, ὅπως ἀκριβῶς ὅταν ἦσαν πρωτοερωτευμένοι.

Νὰ μὴ λέῃ κανεὶς στὸ ταῖρι του «δὲν ἔχεις δίκαιο», τούλάχιστον ἐκείνη τὴ στιγμή, ἀλλὰ στὸν κατάλληλο χρόνο καὶ μὲ τὸν κατάλληλο τρόπο.

Νὰ ψάχνῃ νὰ βρῇ καὶ νὰ ἐπαινῇ ὅ,τι καλὸ βλέπει, παραβλέποντας τὰ κακά. Ἡ γκρίνια εἶναι δηλητήριο ποὺ σκοτῶ νει σιγά-σιγά καὶ ὕπουλα.

Ὁ καθένας πρέπει νὰ παίρνῃ ἀπόφαση καὶ νὰ δέχεται πῶς ὅ,τι ἔγινε ἔγινε καὶ δὲν μπορεῖ πλέον νὰ ἀλλάξῃ.

Νὰ ζῇ τὴν κάθε ἡμέρα ὅπως ἀκριβῶς εἶναι.

Νὰ σκέπτεται περισσότερο αὐτὰ ποὺ ἔχει καὶ λιγότερο αὐτὰ ποὺ ἔχασε.

Νὰ βλέπῃ στὰ ὑλικά ἀγαθὰ πόσα ἔχει καὶ ὅχι πόσα τοῦ λείπουν... καὶ στὰ πνευματικά πόσα τοῦ λείπουν καὶ ὅχι πόσα ἔχει. Ἐτσι ἡρεμεῖ πρὶν ἀγχωθεῖ.

Πρέπει νὰ μάθῃ νὰ χρησιμοποιοῦ καθημερινά, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη λέξη, τὴ λέξη "συγγνώμη"... Νὰ ζητᾷ συγγνώμη γιὰ τὸ δικὸ τοῦ λάθος.

Νὰ καταπολεμῇ τὴν ὑποκρισία, τὴν ἄγνοια καὶ τὶς παρεμβάσεις τρίτων. Νὰ ἐφαρμόζῃ τὴν εἰλικρίνεια, τὴ γνώση-ἀλήθεια γιὰ τὸ κάθε τί καὶ νὰ φροντίζῃ τὸ ταῖρι τοῦ περισσότερο ἀπὸ ὅλους καὶ ἀπὸ ὅλα.

Νὰ ἐφαρμόζῃ τὴν αὐτομεμψία... νὰ βρίσκῃ σὲ κάθε "διαμάχη" τὰ δικά τοῦ λάθη καὶ νὰ τὰ διορθώσῃ.

Σὲ κάθε διαφωνία – ἀδιέξοδο, νὰ καταφεύγουν στὴ διαιτησία, στὸν Πνευματικό. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς γνώμης τοῦ Πνευματικοῦ, θίγει λιγότερο τὸν ἐγωισμό μας καὶ τελικὰ γίνεται ὅ,τι θέλει ὁ Θεός!

Νὰ εἴμαστε πάντοτε εὐγενικοί, μετρημένοι στὰ λόγια, τὰ δὲ λόγια μας νὰ εἶναι χαριτωμένα, γεμάτα ἀπὸ λεπτότητα καὶ εὐγένεια... αὐτὰ εἶναι ποὺ γεννοῦν τὴν ἀγάπη, φέρνουν τὴν εἰρήνη καὶ τὴ χαρά... ἀντίθετα, ἡ ἀργολογία γεννᾷ μίση, ἔχθρες, θλίψεις, φιλονικίες, ταραχὲς καὶ πολέμους.

Ὅση ἀγάπη ἔχουμε γιὰ τὸν ἑαυτό μας, τόση ἀγάπη θέλει ὁ Θεὸς νὰ ἔχουμε καὶ γιὰ τὴ γυναῖκα μας.

Ὁ ζυγὸς τοῦ γάμου εἶναι πολὺ βαρὺς, γι' αὐτὸ καὶ τὸν φέρουν δύο πρόσωπα μαζί. Προσοχή, ὅμως, μὴν κουραστῇ ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο, διότι τότε θὰ ἔρθῃ σὲ βοήθειά του κάποιος τρίτος.

Καὶ νά, φίλοι μου, ποὺ μόνοι γεννιόμαστε, καὶ καταμόνοι πεθαίνουμε... τούλάχιστον, ἂς μὴ ζήσουμε καὶ μόνοι!!!